

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende ligningslov.

(Lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973 som ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973).

Lovforslaget.

1.

§ 6 A. Personer, der har lønindtægt, herunder frit ophold og andre goder, som lønmodtageren har i kraft af arbejdsforholdet, kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage:

1. Udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse, jfr. § 9, stk. 1.
2. Udgifter til befordring, jfr. §§ 9 B-9 D.
3. Kontingenter til faglige sammenslutninger, jfr. § 14, stk. 7.
4. Udgifter til arbejdsløshedsforsikring, jfr. § 49, stk. 1, i lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.

Stk. 2. Fradraget efter stk. 1 kan dog højst udgøre det beløb, hvormed udgifterne tilsammen overstiger det regulerede årlige grundbeløb efter § 6 F. Den skattepligtige kan dog altid fradrage det beløb, hvormed udgifterne tilsammen overstiger 10 pct. af lønindtægten.

Stk. 3. Omfatter indkomstansættelsen en anden periode end et år, udgør det regulerede grundbeløb for hver kalendermåned, der begynder i perioden, en tolvtedel af det regulerede årlige grundbeløb.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, samt udgifter til befordring som nævnt i § 9 B altid fradrages fuldt ud i det omfang, merudgifterne ved rejsen eller udgifterne til befordring efter § 9 B er dækket ved godtgørelse fra arbejdsgiveren.

Stk. 5. Beløb, som en arbejdsgiver udbetaler lønmodtageren som godtgørelse for udgifter, der påføres ham som følge af arbejdets udførelse, skal medregnes ved opgørelsen af de 10 pct. af lønindtægten, der er nævnt i stk. 2. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelse ved udførelsen af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for sin hjemstedskommune, jfr. statsskattelov.